

[Bresemann.]

forslag. Mange Kommuner — jeg tillader mig at tro mindst Halvdelen af Kommunerne — har nu fastlønnede Revisorer, som hver Dag eller hver Uge gennemgaar Regnskabet med alle Bilag. Dette er en ganske udmærket Revision i Modsætning til den valgte Revision, der jo ikke begynder sit Arbejde før halvandet Aar efter, at Regnskabet er paabegyndt, og et halvt Aar efter, at Regnskabet er færdigt. Selv den Ordning, den højtærede Indenrigsminister har foreslaaet, kan ikke komme op paa Siden af dette at have en daglig Revision, som stadig er til Tjeneste for Kommunen. Jeg kan ikke tro, det kan blive en uoverkommelig Historie økonomisk set; for i ganske smaa Kommuner vil en saadan Virksomhed kun bestaa i nogle faa Timers ugentligt Arbejde, som en Mand, der er godt regnskabskyndig, vil kunne foretage i sin Fritid. I større Kommuner vil det maaske nok lægge helt Beslag paa en Mand, men i saa Tilfælde er Sagen ogsaa saa vigtig, at man maa kunne ansætte en Mand dertil. Noget af det vigtigste, man opnaar derved, er, at det bliver en Livsgering for den paagældende Mand. En Mand, der sidder og gennemser de samme Regnskaber Dag efter Dag og Aar efter Aar, kommer ind i alle mulige kommunale Kringelkroge og ved nøjagtigt, hvorledes Forholdene skal være, ganske anderledes end den Revision, der vælges hvert fjerde Aar, og som kan skifte hvert fjerde Aar; der skal flere Aars Øvelse i Revision til at have blot nogenlunde Overblik over det. Som sagt, jeg har ikke noget imod, at Bestemmelsen bliver staaende, den kan maaske gøre Nytte overfor de Kommuner, der ikke selv vil antage lønnet Revision, men jeg vil henstille, at man faar den gamle Bestemmelse ind i Loven om, at man med Indenrigsministeriets Samtykke kan forlade de folkevalgte Revisorer. Ved Siden af den Revision, jeg allerede har nævnt, har Købstadforeningen oprettet et Revisionsinstitut, hvorunder der nu er nogle og tredive Kommuner; man foretager Revision nogle Gange om Aaret, sideordnet med den daglige Revision, jeg allerede har nævnt.

Jeg tror nu at være kommet gennem de forskellige Bestemmelser i Lovforslaget, hvor der er en væsentlig Forskel fra Loven af 1868. Til Slutning vil jeg gerne fremsætte

et Par fromme Ønsker, som det kommende Udvalg maaske vil gøre sig den Ulejlighed at beskæftige sig med. Det ene er Spørgsmaalet om de folkevalgte Borgmestres Pensionering. Det er 10 Aar siden, vi fik Loven om folkevalgte Borgmestre; vi havde allerede den Gang haft saakaldte folkevalgte Borgmestre en 5—6 Aar; der er altsaa nogle Borgmestre, som har fungeret op imod 15—16—17 Aar. Rundt omkring i Byerne har der ved Afgang af saadanne Borgmestre rejst sig det Spørgsmaal: Hvorledes skal vi stille os overfor dem? Ingen Kommune ønsker jo, at den Mand, der har været Stadens Borgmester i 15—20—30 Aar, skal gaa over paa det offentlige Forsørgelsesvæsen, og naar en Mand har været borte fra sin Næring, den være af den ene eller den anden Art, i en lang Aarrække, vil han ikke kunne vende tilbage til den og være i Stand til at skaffe sig og sin Familie Livets Ophold. Derfor er nogle Steder det Spørgsmaal opstaaet, hvad man skal gøre under saadanne Omstændigheder. I eet Tilfælde har en By bevilget en Mand, endog efter en meget kort Tjeneste, en Understøttelse af selve Byens Kasse. I andre Tilfælde er man gaaet den Vej at indsætte en Bestemmelse i Pensionsvedtægten, hvorefter Borgmesteren kan indtræde i Pensionskassen, betale Bidrag til denne og derefter erholde Pension ligesom andre Embedsmænd efter 10—15 eller 20 Aars Forløb. Det er ogsaa en Vej, man kan gaa; men hvad enten man gaar den ene eller den anden Vej, synes jeg, det var rart at have en Bestemmelse i Loven herom, inden Spørgsmaalet for Alvor trænger sig paa, idet jeg ikke er ganske sikker paa Lovligheden af de trufne Afgørelser.

Det andet Ønske, jeg gerne vilde frembære, gaar ud paa, at man skulde kunne yde et mindre Honorar til Byraadsmedlemmerne. Der er ingen Tvivl om, at vore Byraadsmedlemmer, navnlig i de smaa Provinsbyer, i Virkeligheden fører hele Byens Administration. Hvor man ikke har en Forsørgelsesinspektør, er det jo Formanden for Forsørgelsesudvalget, der udretter hele det tjenstlige Arbejde, skriver Breve og træffer Beslutninger i Henhold til Lovens Bestemmelser, og selv dér, hvor man har Tjenestemænd, paahviler der Kommunalbestyrelsesmedlemmerne et meget stort ad-